

Î N C H E I E R E

22 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președinte, judecătorul:
Judecători:

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Boris Barcari în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Boris Barcari împotriva Ministerului Apărării privind contestarea actului administrativ cu obligarea achitării unei compensații bănești în sumă de 65 000 euro,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2015, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Boris Barcari, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15 octombrie 2014, prin care acțiunea a fost respinsă,

C O N S T A T Ă :

La 14 decembrie 2012 Boris Barcari a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Apărării privind acordarea compensației bănești ce constituie costul comercial al unui apartament cu patru odăi în mărime de 65 000 euro.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că douăzeci și unu ani a exercitat serviciul militar în cadrul Ministerului Apărării, la moment este pensionar. În baza raportului depus la 19 octombrie 1994 a fost inclus în lista generală a militarilor, ce necesită asigurarea cu spațiu locativ – apartament cu patru odăi în garnizoana Chișinău, fapt confirmat prin certificatul nr. 72/187 din 13 august 2012, eliberat de Direcția cazare, construcții și evidență al Departamentului Dotări al Ministerului Apărării.

Boris Barcari a menționat că a înaintat raportul pentru asigurarea cu spațiu locativ în baza art. 9 al Legii nr. 970 din 17 martie 1992 cu privire la protecția socială și juridică a militarilor și a membrilor familiilor lor, cetățenilor care trec pregătirea militară, în vigoare la momentul semnării contractului privind executarea serviciului militar. Astfel avea dreptul la asigurarea cu spațiu locativ în termen de un an de la

data semnării contractului, dar contrar normelor de drept menționate pîrîtul i-a acordat un spațiu locativ temporar, ceea ce nu îndeestulează familia din 5 membri.

Reclamantul a invocat că s-a adresat cu o cerere prealabilă Ministerului Apărării, solicitînd acordarea spațiului locativ, iar în caz de imposibilitate să i se achite compensația bănească a costului comercial al unui apartament cu patru odăi.

Boris Barcari consideră că conform art. 21 alin. (11) al Legii nr. 162 din 22 iulie 2005 cu privire la statutul militarilor, abrogat prin Legea nr. 90 din 18 decembrie 2009, militarii care au satisfăcut serviciul militar cinsprezece și mai mulți ani au dreptul la spațiul locativ. Pentru fiecare militar în funcție, neasigurat cu locuință la momentul abrogării legii, acesta este un drept obținut și care nu poate fi anulat prin abrogarea legii. Prin urmare, militarii, care la momentul abrogării art. 21 alin. (11) al Legii menționate, nu erau asigurați cu locuință, sînt în drept în termen de 3 (trei) ani potrivit art. 267 Cod Civil, de la data abrogării legii, să solicite de la Ministerul Apărării asigurarea cu locuință.

Reclamantul a solicitat de a recunoaște ca ilegale inacțiunile Ministerului Apărării și de a-l obliga să-i achite compensația bănească a costului comercial al unui apartament cu patru odăi în sumă de 65 000 euro.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15 octombrie 2014 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Boris Barcari

În motivarea hotărîrii instanța de fond a reținut că dreptul lui Boris Barcari la asigurarea cu spațiu locativ nu a fost vătămat de către Ministerul Apărării, or conform art. 21 alin. (1) al Legii nr. 162 din 22 iulie 2005 militarii se asigură cu spațiu locativ din fondul locativ de stat, în limita alocațiilor prevăzute în bugetul de stat pentru aceste asigurări. Această normă a suferit modificări prin Legea nr. 90 din 04 decembrie 2009, fiind exclusă obligația Ministerului Apărării de a asigura cu spațiu locativ militarii, care activează în bază de contract. Modificările operate nu au efect retroactiv și nu afectează dreptul lui Boris Barcari, care are un drept obținut în baza normelor legale în vigoare la data luării la evidență pentru îmbunătățirea condițiilor locative. Instanța de fond a menționat că Boris Barcari este inclus în lista generală a militarilor ce necesită asigurare cu spațiu locativ, de aceea admiterea pretențiilor așa cum au fost formulate în acțiune, ar însemna asigurarea lui Boris Barcari cu spațiu locativ în mod prioritar, fără rînd. Mai mult ca atît, reclamantul dispune de locuință temporară acordată de pîrît în baza ordinului de repartiție nr.18 din 24 februarie 2009 în căminul Ministerului Apărării din mun. Chișinău, str. Ioana Radu 29/4 cu suprafața de 39 m.p. în care locuiește împreună cu familia (f.d.86 - 89).

La 28 octombrie 2014 Boris Barcari a înaintat cerere de apel, solicitînd casarea hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15 octombrie 2014, cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral (f.d.91 - 97).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2015 s-a respins apelul declarat de Boris Barcari, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15 octombrie 2014. În motivarea deciziei instanța de apel a reținut faptul că instanța de fond a dat o interpretare justă normelor materiale ce guvernează obiectul litigiului, a elucidat pe deplin probele administrate. Ministerul Apărării nu a întreprins careva acțiuni, care ar leza dreptul lui Boris Barcari la asigurarea acestuia cu spațiu locativ sau ar încălca alte drepturi personale recunoscute prin lege. Prin urmare, Boris Barcari este inclus la locul de muncă în lista solicitanților, care necesită

acordarea spațiului locativ, apartament cu patru odăi, garnizoana Chișinău, în baza raportului inițial depus la 19 octombrie 1994. El nu poate beneficia de acordarea spațiului locativ prioritar, înaintea altor persoane incluse anterior în rîndul de așteptare. Compensația bănească la care pretinde reclamantul nu este prevăzută de legislația în vigoare (f.d. 112-116).

La 27 februarie 2015 Boris Barcari a înaintat cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2015 și hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15 octombrie 2014, solicitînd casarea acestora, cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie admisă (f.d.120-124).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanța de apel și instanța de fond la judecarea litigiului au interpretat în mod eronat legea.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 29 ianuarie 2015 și a fost expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 06 februarie 2015. Cererea de recurs a fost depusă la 27 februarie 2015. Luînd în considerație că la materialele cauzei lipsește dovada recepționării deciziei, se consideră că cererea de recurs este depusă în termen.

Verificînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Boris Barcari nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Boris Barcari a invocat interpretarea în mod eronat a legii de către instanța de apel și instanța de fond.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurenții și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinînd cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în

măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC al RM și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererilor de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de Boris Barcari împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC al RM.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Boris Barcari, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Boris Barcari împotriva Ministerului Apărării privind contestarea actului administrativ cu obligarea achitării unei compensații bănești în sumă de 65 000 euro.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii

Președinte,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Maria Ghervas